

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. januára 2016, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **Ing. P. Ď.** pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005, **o sťažnosti obvineného** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. septembra 2015, sp. zn. 1N tok 1/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. P. Ď. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. septembra 2015, sp. zn. 1 Ntok 1/2011, zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh obvineného Ing. P. Ď. na povolenie obnovy konania vo veci Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4 T 2/2005.

Proti uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti, vytýka súdu prvého stupňa, že v rámci obnovy konania bolo porušené jeho právo na obhajobu, nebolo zachované právo rovnosti strán v konaní pred súdom, ako i právo na spravodlivé súdne konanie.

Najvyšší súd preskúmal výrok uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení

so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Najvyšší súd pripomína, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprislúcha preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní a zákonnosť rozhodnutia, ktorým bolo toto konanie právoplatne skončené. Rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje iba na zistenie, či existujú skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, odôvodňujúce povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky reagujúc na viaceré námietky uvedené v sťažnosti obvineného o tom, že súd prvého stupňa porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o opravnom prostriedku a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Obvinený sťažnosť založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S námietkami obvineného sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Z predloženého spisu vyplýva, že obvinený nepredložil originály preberacích protokolov, hoci bol na to súdom opakovane vyzývaný a neuviedol osobu, ktorá podpísala preberacie protokoly. Aj keď obvinený navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedkyne Ing. J. Š., v okamihu, keď svedkyňu súd prvého stupňa zabezpečil, obvinený na verejnom zasadnutí 16. septembra 2015 výsluch odmietol vykonať. Je potrebné dať za pravdu súdu

prvého stupňa, že celé konanie o povolení obnovy konania bolo len o obhajcovi, ktorého, ak už obvinený si nechcel zvoliť, súd mu poskytoval po dlhú dobu viacero možností splniť jednoduché podmienky na ustanovenie obhajcu súdom, čo však obvinený svojím konaním opakovane znemožňoval a ignoroval. Najvyšší súd len dodáva, že dikcia zákonodarcu, konkrétne v ustanovení §-u 40 ods. 2 Tr. por., ukladá povinnosť súdu, aby tento skúmal, či obvinený má alebo nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov svojej obhajoby. Zákonodarca dokonca dáva povinnosť obvinenému, aby skutočnosť, že tento nemá dostatočné prostriedky na úhradu obhajoby, sám preukázal. Túto povinnosť si obvinený Ing. P. Ď., nesplnil.

V tejto súvislosti preto rozhodne nemožno hovoriť o porušení práva obvineného na obhajobu, práva rovnosti strán v konaní pred súdom ako i práva na spravodlivé súdne konanie.

Najvyšší súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o absencii nových skutočností, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Obvinený v návrhu na povolenie obnovy konania síce uvádzal, že disponuje dôkazmi o spáchaní trestnej činnosti zo strany iných osôb, avšak hoci tieto bližšie konkretizoval, odmietol ich sprístupniť. Len opätovne poukázal na tvrdenia prezentované v pôvodnom konaní.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd sťažnosť obvineného ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. januára 2016

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Zuzana Vojtelová